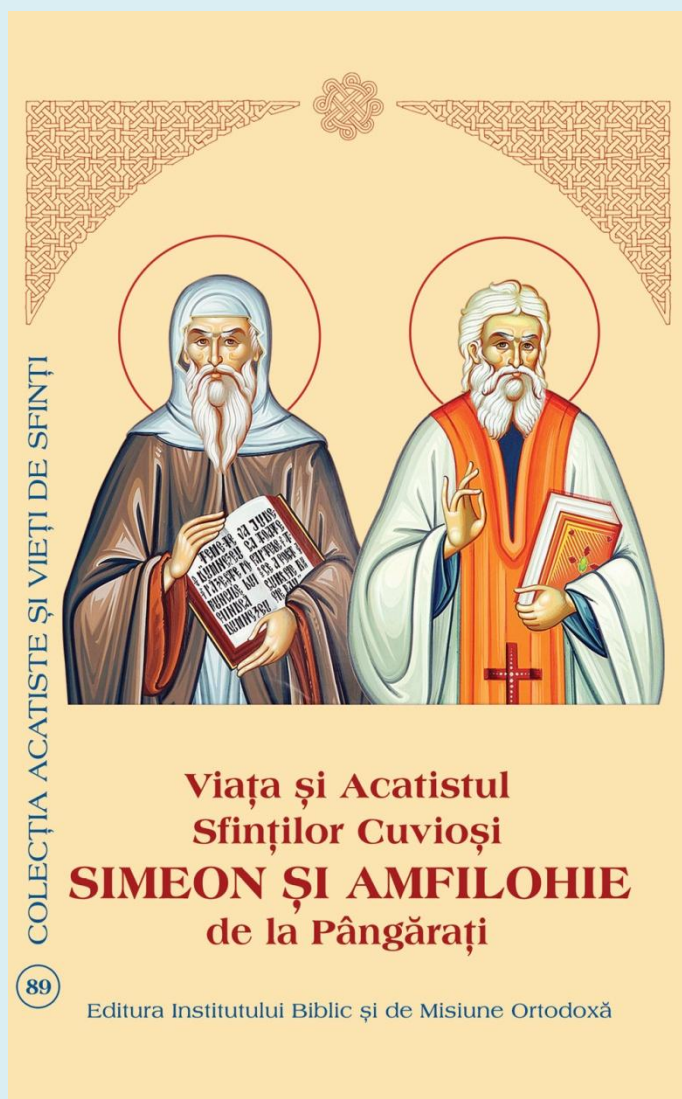

Acatistul Sfinților cuvioși Simeon și Amfilohie de la Pângărați
(7 septembrie)

Sfinții cuvioși Simeon și Amfilohie de la Pângărați (7 septembrie):

https://www.academia.edu/143841261/Sfin%C5%A3ii_cuvio%C5%9Fi_Simeon_%C5%9Fi_Amfilohie_de_la_P%C3%A2ng%C4%83ra%C5%A3i_7_septembrie

<https://archive.org/details/sf.-cuv.-de-la-pangarati>

<https://www.slideshare.net/slideshow/sfintii-cuviosi-simeon-si-amfilohie-de-la-pangarati-7-septembrie/282999381>

Materiale despre Sfinții cuvioși Simeon și Amfilohie de la Pângărați:

<https://independent.academia.edu/emystea/Sf.%20cuv.%20Simeon%20%C5%9Fi%20Amfilohie%20de%20la%20P%C3%A2ng%C4%83ra%C5%A3i>

<https://archive.org/details/@steaemy?query=P%C3%A2ng%C4%83ra%C5%A3i>

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=P%C3%A2ng%C4%83ra%C5%A3i

&&&

[Preotul, după ce își pune epitrahilul și felonul, deschide dvera și dă obișnuita binecuvântare din fața Sfintei Mese, zicând: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru, totdeauna, acum și puru rea și în vecii vecilor.
Strana: Amin.]

Dacă nu este preot de față, în locul binecuvântării de mai sus, diaconul, monahul sau mireanul, va rosti: Pentru rugăciunile Sfinților părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

Apoi se rostesc rugăciunile începătoare:

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, Slavă Ție !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea ești, și toate le împlinești, Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și te sălășluiește întru noi, și ne curățește pe noi de toată întinăciunea, și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

*Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.*

*Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor.
Amin.*

*Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi;
Doamne, curățește păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru numele Tău.*

*Doamne, miluiește !
Doamne, miluiește !
Doamne, miluiește !*

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău, vie împărăția Ta, facă-se voia Ta precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea spre ființă dă-ne-o nouă astăzi. Și ne iartă nouă greșalele noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel rău.

[Dacă este preot de față, zice: Că a Ta este Împărăția, și puterea, și slava: a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Strana: Amin.]

Dacă nu va fi preot de față, diaconul, monahul sau mireanul, va rosti: Pentru rugăciunile Sfinților părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

Apoi se zic troparele de umilință:

Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ție, ca unui Stăpân, noi, păcătoșii robii Tăi, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Doamne, miluiește-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută și acum ca un Milostiv și ne izbăvește pe noi de vrăjmașii noștri, că Tu ești Dumnezeuul nostru și noi suntem poporul Tău, toți lucrul mâinilor Tale și numele Tău chemăm.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ușa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu ești mântuirea neamului creștinesc.

Simbolul credinței

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atofiitorul, Făcătorul cerului și al pământului, al tuturor celor văzute și nevăzute.

Și întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toți vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o ființă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.

Care pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire. S-a pogorât din ceruri Și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Maria Fecioara Și S-a făcut om.

Și S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Și a pătimit și S-a îngropat. Și a înviat a treia zi după Scripturi .

Și S-a suit la ceruri și Șade de-a dreapta Tatălui. Și iarăși va să vină cu slavă, să judece viii și morții, A cărui Împărăție nu va avea sfârșit.

Și întru Duhul Sfânt, Domnul de viață Făcătorul, care din Tatăl purcede, Cea ce împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și slăvit, care a grăit prin prooroci.

Întru-una Sfântă Sobornicească și apostolească Biserică,

Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,

Aștept învierea morților și viața veacului ce va să fie. Amin !

Doamne, miluiește ! (de 12 ori)

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm, și să cădem la Hristos Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm, și să cădem la însuși Hristos Împăratul și Dumnezeul nostru.

Apoi: Psalmul 142

1. Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credințioșia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta.

2. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta.

3. Vrajmașul prigonește sufletul meu și viața mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morții cei din veacuri.

4. Mâhnit e duhul în mine și inima mea încremenită înlăuntrul meu.

5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit.

6. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoșat.

7. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ți întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt.
8. Fă să aud dimineața mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu.
9. Scapă-mă de vrăjmașii mei, că la Tine alerg, Doamne.
10. Învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeuul meu. Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății.
11. Pentru numele Tău, Doamne, dăruiește-mi viață. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu.
12. Fă bunătate de stârpește pe vrăjmașii mei și pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, aliluia, aliluia, slavă Ție, Dumnezeuule! (de 3 ori).

Și îndată se cântă, pe glasul al 3-lea: **Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă. Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului. (de 3 ori)**, apoi:

Troparul Sfinților cucioși părinți Simeon și Amfilohie de la Pângărați, glasul al 3-lea: Cucioșilor părinți Simeon și Amfilohie, cei ce ați luminat pădurile Carpaților cu rugăciunile voastre și ați umplut de mireasmă duhovnicească toată valea Bistriței, sfetnici de taină ai voievozilor și făclii luminoase ale călugărilor și credincioșilor evlavioși, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi, cei ce săvârșim cu dragoste sfântă pomenirea voastră!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin, același glas

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale, noi, nevrednicii. Că de nu ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit dintru atâtea nevoi ? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi ? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi: **Doamne, miluiește !** (de 3 ori)

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Psalmul 50

1. Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ție unuia am greșit și rău înaintea Ta am făcut, așa încât drept ești Tu întru cuvintele Tale și biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți; spăla-mă-vei și mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce fața Ta de la păcatele mele și toate fărădelegile mele șterge-le.
11. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale și cu duh stăpânitor mă întărește.
14. Învăța-voi pe cei fărădelege căile Tale și cei necredincioși la Tine se vor întoarce.
15. Izbăvește-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului și să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

Condacele și icoasele

Condacul 1

Apărătorilor noștri și grabnic rugători către Dumnezeu, iubitorilor de nevoințe, degrabă ajutători, cuvioșilor părinți Simeon și Amfilohie, acum din suflet cântare de laudă să le aducem noi, zicând: **Bucurați-vă, cuvioșilor părinți, rugători către Dumnezeu pentru sufletele noastre!**

Icosul 1

Îngereasca viață din copilărie iubind, cuvioase părinte Simeoane, ai dorit a te logodi cu Mirele cel ceresc și pentru aceasta ai lepădat lumea și cele ale ei, luând jugul cel ușor al lui Hristos, pentru care cântăm ție:

Bucură-te, că din părinți bine credincioși te-ai născut;

Bucură-te, că pe Hristos din copilărie L-ai iubit;

Bucură-te, că din pământul Moldovei ai răsărit;

Bucură-te, iubitorule al marilor nevoințe;

Bucură-te, împlinitorule al cereștilor făgăduințe;

Bucură-te, al pustnicilor povățuitorule;

Bucură-te, al sfintelor porunci împlinitorule;

Bucură-te, al vieții monahicești următorule;

Bucură-te, al îngerilor râvnitorule;

Bucură-te, vas de Duhul Sfânt purtător;

Bucură-te, al rugăciunii neîncetate doritorule;

Bucură-te, de Dumnezeu cuvântătorule;

Bucură-te, al sfintelor porunci împlinitorule;

Bucură-te, părinte Simeoane, neîncetat rugătorule!

Condacul al 2-lea

Dorind să urmezi vieții călugărești, cu mare râvnă ai urmat lui Hristos, răstignindu-ți voia întru ascultare, omorându-ți poftele trupului cu nevoința și cântând neîncetat lui Dumnezeu: *Aliluia!*

Icosul al 2-lea

Răsărind din părinți drept-credincioși în pământul Moldovei, cuvioase părinte Amfilohie, adus ai fost de aceștia lui Hristos ca un dar de mult preț, împlinind prin aceasta dorința ta cea sfântă de a urma vieții călugărești; iar noi, văzând dragostea ta pentru Hristos, îți cântăm:

Bucură-te, că din copilărie pe Hristos L-ai iubit;

Bucură-te, că mirele Hristos în inima ta s-a odihnit;

Bucură-te, că ai fost ales de Duhul Sfânt;

Bucură-te, iubitorule al fecioriei;

Bucură-te, râvnitorule al călugăriei;

Bucură-te, pentru Hristos osârduitorule;

Bucură-te, următor al nevoitorilor;

Bucură-te, că îngerii, văzând alegerea ta, s-au bucurat;

Bucură-te, că îngerii pe Hristos L-au lăudat;

Bucură-te, a pustnicilor cunună;

Bucură-te, îndemn la faptă bună;

Bucură-te, părinte Amfilohie, neîncetat rugătorule!

Condacul al 3-lea

Veniți, iubitorilor de nevoie, în această zi să-i laudăm pe cei ce asemenea îngerilor pe pământ s-au arătat, pe luminătorii și povățuitorii monahilor, cununile Bisericii noastre, mijlocitorii înaintea tronului ceresc pentru sufletele noastre și împreună cu ei să-I strigăm lui Dumnezeu: *Aliluia!*

Icosul al 3-lea

Copleșiți fiind de grijile vieții, înconjurați de ispite și de necazuri, ne apropiem de voi, iubitorilor ai vieții îngerești, din inimă aducându-vă această cântare de laudă:

Bucurați-vă, întâistătători ai monahilor;

Bucurați-vă, îngeri în trup omenesc;

Bucurați-vă, diamante prea strălucitoare;

Bucurați-vă, crini bine mirositori ai faptelor bune;

Bucurați-vă, lucrători ai sfintelor porunci;

Bucurați-vă, locuitori ai Raiului;

Bucurați-vă, poame ale Împărăției cerurilor;

Bucurați-vă, cei asemenea marilor pustnici;

Bucurați-vă, luceferi ai cerului duhovnicesc;

Bucurați-vă, stele prea strălucitoare ale bolții Bisericii;

Bucurați-vă, flori împodobite cu purpură cerească;

Bucurați-vă, râuri de înțelepciune;

Bucurați-vă, cuvioși părinți, rugători pentru sufletele noastre!

Condacul al 4-lea

Auzind, prea cuvioase părinte Simeoane, de nevoințele pustnicilor din munții Neamțului, focul dragostei dumnezeiești în inima ta neîncetat se aprindea și, dorind a urma nevoințelor celor mai desăvârșite, ți-ai plecat genunchii în fața icoanei făcătoare de minuni a Sfintei Ana, cerând dumnezeiasca binecuvântare pentru a urma vieții pustnicești și a-I cânta lui Dumnezeu: *Aliluia!*

Icosul al 4-lea

Ca un cerb la izvoarele apelor, așa ai alergat, părinte Simeoane, în adâncul pustiei, căutând loc prielnic sfintelor nevoințe și pregătindu-ți inima pentru a primi lumina dumnezeiască, iar noi îți cântăm unele ca acestea:

Bucură-te, că mănăstirea metaniei tale o ai lăsat;

Bucură-te, că în singurătate ai alergat;

Bucură-te, că de Sfânta Ana ai fost binecuvântat;

Bucură-te, că Maica Domnului cu acoperământul ei te-a apărat;

Bucură-te, că de focul dragostei dumnezeiești inima ta s-a aprins;

Bucură-te, de ispitele tinereții neînvins;

Bucură-te, că la poalele muntelui Păru te-ai așezat;
Bucură-te, că aici sihăstrie ai întemeiat;
Bucură-te, că peșteră în munte ai săpat;
Bucură-te, că din peșteră ai făcut ceresc palat;
Bucură-te, că mulți monahi în ascultarea ta au intrat;
Bucură-te, al lor povățuitor neîncetat;
Bucură-te, părinte Simeoane, neîncetat rugătorule!

Condacul al 5-lea

Bătrânii mănăstirii se bucurau, părinte Amfilohie, văzând în tine dorul după Hristos, căci, deși tânăr fiind, harul Duhului Sfânt s-a sălășluit deplin în tine, îndemnându-te să cânti neîncetat lui Dumnezeu: *Aliluia!*

Icosul al 5-lea

Lumina faptelor tale, părinte, s-a răspândit pretutindeni, pentru aceasta monahii tineri și bătrâni veneau la tine ca la un izvor de înțelepciune, iar noi îți aducem unele ca acestea:

Bucură-te, sfeșnic purtător de Hristos;
Bucură-te, cădelniță de tămâie cu bun miros;
Bucură-te, privighetoare care-L laudă pe Hristos;
Bucură-te, cerească albină care ai adunat nectarul faptei bune;
Bucură-te, vultur ceresc;
Bucură-te, luptător neînvins de vrăjmașii cei netrupești;
Bucură-te, lucrătorule al țarinii duhovnicești;
Bucură-te, iubitorule al ascultării;
Bucură-te, pildă de smerenie;
Bucură-te, porumbel al curăției;
Bucură-te, mireasma faptei bune;
Bucură-te, pom plin de roade duhovnicești;
Bucură-te, părinte Amfilohie, neîncetat rugătorule!

Condacul al 6-lea

Următori făcându-vă Sfinților părinți din vechime, v-ați învrednicit a fi împreună cu ei în lumina lui Hristos, bucurându-vă de frumusețile Raiului; aduceți-vă aminte și de noi, care cântăm cântare de laudă lui Dumnezeu: *Aliluia!*

Icosul al 6-lea

Precum voi odinioară ați cerut în ajutor rugăciunile Sfinților părinți, așa și noi, care ne-am învrednicit a vă avea pe voi ocrotitori, ne rugăm să mijlociți înaintea lui Hristos pentru cei care vă aduc această cântare:
Bucurați-vă, ascultătorii marelui Vasile;

Bucurați-vă, următorii cuvântătorului Grigorie;
Bucurați-vă, muștrători ai răutății ca și Gură de Aur;
Bucurați-vă, iubitori ai tăcerii ca Sfântul Arsenie;
Bucurați-vă, râvnitori ai privegherii precum marele Antonie;
Bucurați-vă, povățuitori ai obștii voastre ca slăvitul Eftimie;
Bucurați-vă, cei asemenea la obicei precum cuviosul Pahomie;
Bucurați-vă, locuitori împreună cu Daniil Sihastrul;
Bucurați-vă, că vă veseliți împreună cu Sfântul Paisie de la Neamț;
Bucurați-vă, ajutători ai săracilor precum Sfânta cuvioasă Parascheva;
Bucurați-vă, și mijlociți împreună cu toți sfinții pentru noi;
Bucurați-vă, cuvioși părinți, rugători pentru sufletele noastre!

Condacul al 7-lea

Adunându-se, cuvioase părinte Simeoane, mulți iubitori ai ostenelilor călugărești și neavând lăcaș de rugăciune, ai alergat, părinte, la Sfântul voievod Ștefan cel mare, care neîncetat zidea biserici, cerându-i ajutorul, iar el, văzând în tine darurile Preasfântului Duh, pe tine te-a miluit, iar lui Dumnezeu laudă a cântat: *Aliluia!*

Icosul al 7-lea

Biserică lui Dumnezeu ai ridicat, părinte Simeon, cu ajutorul Sfântului voievod Ștefan, luând ocrotitor pe Sfântul mare mucenic Dimitrie, care în vedenie ți se arăta, iar noi, fiii tăi, întru căldura duhului, îți cântăm unele ca acestea:
Bucură-te, a noastră mângâiere;
Bucură-te, în rugăciuni neîncetată veghere;
Bucură-te, al monahilor păstor;
Bucură-te, al creștinilor povățuitor;
Bucură-te, al mănăstirii tale ocrotitor;
Bucură-te, cu Sfântul voievod Ștefan cel mare împreună ctitor;
Bucură-te, al Moldovei luminător;
Bucură-te, blânde păstor;
Bucură-te, dulce ostenitor;
Bucură-te, că în peșteră te-ai nevoit;
Bucură-te, că cererile tale s-au împlinit;
Bucură-te, purtătorule de Dumnezeu părinte;
Bucură-te, părinte Simeoane, neîncetat rugătorule!

Condacul al 8-lea

Monahii schitului cuviosului Simeon, auzind despre înțelepciunea ta, cuvioase părinte Amfilohie, te-au ales să le fii păstor, iar tu, plin fiind de smerenie și de

ascultare, te-ai supus voii lui Dumnezeu și ei, plini de recunoștință, au cântat lui Dumnezeu: **Aliluia!**

Icosul al 8-lea

Încredințându-te voii lui Dumnezeu și rugăciunilor Sfântului mare mucenic Dimitrie, ocrotitorul acestui sfânt lăcaș, ai păstorit cu smerenie șaiszeci de ani turma lui Hristos, răbdând neîncetate ispite și încercări, iar noi cu un glas cântăm unele ca acestea:

Bucură-te, cel hrănit cu rugăciunea;

Bucură-te, cel împodobit cu înțelepciunea;

Bucură-te, postitorule;

Bucură-te, ostenitorule;

Bucură-te, cel mult răbdătorule;

Bucură-te, iubitorule al tăcerii;

Bucură-te, râvnitorule al privegherii;

Bucură-te, cel ce ai fost om ceresc;

Bucură-te, cel de toți domnitorii miluit;

Bucură-te, al rugăciunii zid nebiruit;

Bucură-te, că te-ai învrednicit de vedenii dumnezeiești;

Bucură-te, cel plin de daruri duhovnicești;

Bucură-te, părinte Amhilohie, neîncetat rugătorule!

Condacul al 9-lea

Precum lumina strălucește în întuneric, așa și faptele voastre au strălucit, de aceea domnii și boierii, bogații și săracii se hrăneau din cuvintele voastre cele pline de har, iar lui Dumnezeu cântau: **Aliluia!**

Icosul al 9-lea

Necredincioșii nu se pricep să spună cum pământul românesc a odrăslit atâtea flori duhovnicești cu care este împodobită Biserica lui Hristos, iar credincioșii aleargă către voi, Sfinților părinți, aducându-vă această cântare de laudă:

Bucurați-vă, părinți fericiți;

Bucurați-vă, păstori desăvârșiți;

Bucurați-vă, ai noștri păzitori;

Bucurați-vă, ai țării noastre rugători;

Bucurați-vă, ai monahilor leneși muștrători;

Bucurați-vă, sprijinitori ai celor râvnitori;

Bucurați-vă, ai ortodocșilor laudă;

Bucurați-vă, ai românilor pavăză;

Bucurați-vă, laudă a Mănăstirii Pângărați;

Bucurați-vă, tărie a credinței noastre;
Bucurați-vă, a Raiului desfătare;
Bucurați-vă, stele de dumnezeiască lumină purtătoare;
Bucurați-vă, cuvioși părinți, rugători pentru sufletele noastre!

Condacul al 10-lea

Păgânii agareni venind asupra Moldovei, tu, cuvioase Simeon, ca un părinte iubitor de fii, ți-ai adunat turma cuvântătoare și ai fugit din fața primejdiei în Țara Ardealului, urmând cuvântului Mântuitorului, și îndurând dureri sufletești și trupești pentru țara și fiii tăi, ai dat laudă lui Dumnezeu pentru toate, zicând: *Aliluia!*

Icosul al 10-lea

Fiind în amară pribegie, părinte Simeon, ți-ai simțit sfârșitul aproape și, adunându-ți fiii tăi, le-ai dat sfatul cel mai de pe urmă, după care ți-ai dat sufletul în mâinile lui Hristos, pe care L-ai iubit și slujit din tinerețe, iar fiii tăi, fiind cuprinși de jale, îți cântau unele ca acestea:

Bucură-te, nădejdea noastră;
Bucură-te, scăparea noastră;
Bucură-te, al nostru mijlocitor;
Bucură-te, al nostru îndrumător;
Bucură-te, a noastră binecuvântare;
Bucură-te, a noastră aleasă floare;
Bucură-te, minte dumnezeiască;
Bucură-te, lumină cerească;
Bucură-te, că te-ai dus la odihnă;
Bucură-te, cerească grădină;
Bucură-te, că îngerii te-au primit;
Bucură-te, că la Hristos te-ai suit;
Bucură-te, părinte Simeoane, neîncetat rugătorule!

Condacul al 11-lea

Rugăciunea fiindu-ți scăpare, cuvioase părinte Amfilohie, ai cerut de la Dumnezeu un ctitor pentru a ridica ceresc lăcaș de închinare, iar Dumnezeu, făcând voia celor ce-L iubesc pe El, a trimis pe voievodul Alexandru Lăpușneanu, care a ridicat biserică obștii tale, iar tu, mulțumind lui Dumnezeu, ai cântat: *Aliluia!*

Icosul al 11-lea

După zidirea bisericii, te-ai întors, părinte Amfilohie, la metania ta, unde ai petrecut în tinerețe, mai înainte cunoscând ieșirea ta din trup, ai lăsat cuvintele tale ca testament fiilor tăi, care cu lacrimi cântau unele ca acestea:

Bucură-te, că cerească chemare ai primit;
Bucură-te, că te-ai învrednicit de a Raiului desfătare;
Bucură-te, că pe diavoli i-ai biruit;
Bucură-te, că îngerii te-au primit;
Bucură-te, că pe fiii tăi cu sfaturi duhovnicești i-ai întărit;
Bucură-te, că sfârșitul tău mai înainte l-ai cunoscut;
Bucură-te, că acest sfârșit ucenicului tău l-ai descoperit;
Bucură-te, că inima lui de întristare s-a umplut;
Bucură-te, a noastră mângâiere;
Bucură-te, a noastră milostivire;
Bucură-te, că locuiești cu Sfinții îngeri;
Bucură-te, că te rogi pentru cei săraci și singuri;
Bucură-te, părinte Amfilohie, neîncetat rugătorule!

Condacul al 12-lea

În această zi a pomenirii voastre, ne apropiem de voi, Sfinților cuvioși părinți, cu căldura inimii, noi, cei cuprinși de nenumărate încercări, boli, necazuri și întristări, aducând lui Dumnezeu, cel ce v-a proslăvit pe voi, cântare: *Aliluia!*

Icosul al 12-lea

După ieșirea voastră din trup, Sfinților cuvioși părinți, cei ce v-au iubit nu v-au uitat pe voi, căci voievodul Ștefan cel mare și sfânt aducând moaștele tale, Sfinte Simeoane, în cetatea Sucevei, le cinstea cu tămâieri și rugăciuni pentru dragostea pe care a avut-o mai înainte către tine, iar fiii tăi cei sufletești, Sfinte părinte Amfilohie, ți-au făcut slujbă de pomenire și cinstire în tot anul. Acum și noi cei de pe urmă ne alăturăm lor, aducându-vă cântare de laudă:

Bucurați-vă, scăparea noastră din nevoi;
Bucurați-vă, izbăvitori de cei vicleni și răi;
Bucurați-vă, a rățăciților lumină;
Bucurați-vă, a monahilor pildă bună;
Bucurați-vă, ocrotitori ai sihaștrilor;
Bucurați-vă, miluitori ai săracilor;
Bucurați-vă, mângâierea necăjiților;
Bucurați-vă, a cuvioșilor cunună;
Bucurați-vă, a Moldovei roadă bună;
Bucurați-vă, sfătuitori de taină ai voievozilor;
Bucurați-vă, ai Mănăstirii Pângărați întemeietorilor;
Bucurați-vă, cuvioși părinți, rugători pentru sufletele noastre!

Condacul al 13-lea (de trei ori)

O, prea fericiților părinți Simeon și Amfilohie, primiți a noastră umilă rugăciune și mijlociți înaintea lui Dumnezeu să ne izbăvească de toată ispita, scoțându-ne din chinul ce va să fie pe noi toți cei ce vă lăudăm și cântăm lui Dumnezeu: **Aliluia!**

Apoi se zice:

Icosul 1

Îngereasca viață din copilărie iubind, cuvioase părinte Simeoane, ai dorit a te logodi cu Mirele cel ceresc și pentru aceasta ai lepădat lumea și cele ale ei, luând jugul cel ușor al lui Hristos, pentru care cântăm ție:

Bucură-te, că din părinți bine credincioși te-ai născut;

Bucură-te, că pe Hristos din copilărie L-ai iubit;

Bucură-te, că din pământul Moldovei ai răsărit;

Bucură-te, iubitorule al marilor nevoițe;

Bucură-te, împlinatorule al cereștilor făgăduințe;

Bucură-te, al pustnicilor povățuitorule;

Bucură-te, al sfintelor porunci împlinatorule;

Bucură-te, al vieții monahicești următorule;

Bucură-te, al îngerilor râvnitorule;

Bucură-te, vas de Duhul Sfânt purtător;

Bucură-te, al rugăciunii neîncetate doritorule;

Bucură-te, de Dumnezeu cuvântătorule;

Bucură-te, al sfintelor porunci împlinatorule;

Bucură-te, părinte Simeoane, neîncetat rugătorule!

Condacul 1

Apărătorilor noștri și grabnic rugători către Dumnezeu, iubitorilor de nevoițe, degrabă ajutători, cuvioșilor părinți Simeon și Amfilohie, acum, din suflet cântare de laudă să le aducem noi, zicând: ***Bucurați-vă, cuvioșilor părinți, rugători către Dumnezeu pentru sufletele noastre!***

Și această rugăciune:

Rugăciune către Sfinții cuvioși Simeon și Amfilohie de la Pângărați

Sfinților prea cuvioși părinți Simeon și Amfilohie, primiți a noastră rugăciune și mijlociți nouă mila Celui Preaînalt. Izbăviți-ne cu rugăciunea voastră, prea cuvioșilor, de relele ce vin asupra noastră, ca neîncetat să vă lăudăm pe voi. Știți nepuțința firii noastre, dar și credința noastră o vedeți și suspinurile noastre le auziți; nu ne lăsați, Sfinților părinți, când alergăm la voi.

Rugați-vă Mântuitorului Iisus Hristos pentru noi, nevrednicii, să ierte greșelile noastre și să ne dea dragoste curată și putere a face tot binele spre slava Prea-sfântului Său nume.

Ne rugăm vouă: ajutați-ne, Sfinți părinți, că deși am greșit din ispita celui rău, dar cu inima zdrobită la voi alergăm să ne ocrotiți de săgeata cea ucigătoare a vrăjmașului care rănește de moarte sufletele noastre; izbăviți-ne de neputințele noastre sufletești și trupești, mijlociți pentru Țara în care v-ați născut și v-ați desăvârșit, ocrotiți mănăstirea întemeiată de voi și pe toți creștinii care aduc slavă, mulțumită și închinăciune Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și apoi se face Otpustul: Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu pentru rugăciunile prea curatei Maicii Tale, ale Sfinților cuvioși Simeon și Amfilohie și ale tuturor Sfinților, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin.

Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române i-a canonizat pe cuvioșii Simeon și Amfilohie la data de 7 martie 2008, rânduindu-le ca zi de pomenire 7 septembrie.

Sfântul cuvios Simeon s-a născut la începutul secolului al XV-lea într-un sat din apropierea orașului Piatra Neamț, în timpul evlaviosului domnitor Alexandru cel bun (1400-1432). Încă din tinerețe era râvnitor pentru cele dumnezeiești, alegând viața monahală și intrând în obștea Mănăstirii Bistrița.

După multă nevoință și ascultare, sporind duhovnicește, s-a retras la liniște, împreună cu încă doi ucenici ai săi, în anul 1432, pe malul stâng al pârauului Pângărați.

Aici, cuviosul și-a făcut o chilie din bârne de brad, într-o frumoasă poiană, unde s-a nevoit, cu ucenicii săi, în rugăciuni neîncetate, încât așezământul lui a devenit cunoscut sub numele de „Sihăstria lui Simeon”.

Auzind Sfântul voievod Ștefan cel mare (1457-1504) de nevoința cuviosului, i-a dăruit ajutor să înalțe o mică biserică de lemn, cu hramul Sfântului mare mucenic Dimitrie, izvorătorul de mir. La sfințirea ei de către mitropolitul Teoctist I, cuviosul Simeon a fost hirotonit preot, devenind astfel primul întemeietor și egumen al Mănăstirii Pângărați, ce s-a numit până în 1508 „Schitul lui Simeon”. Aici a adunat în jurul său mulți ucenici, sporind în nevoință și rugăciune și învrednicindu-se de darul vindecării bolilor și al înainte-vederii.

De binecuvântarea lui se bucurau credincioșii, dar și înalții dregători și chiar Sfântul voievod Ștefan cel mare, care-i cerea sfatul pentru el și pentru țară.

Prin îngăduința lui Dumnezeu, în anul 1476, când au năvălit turcii asupra Moldovei și au biruit la Războieni, cuviosul Simeon, după ce s-a rugat pentru domn și pentru țară ca să-i scape din mâinile crotropitorilor, și-a luat ucenicii și s-a stabilit la Mănăstirea Cașva, în ținutul Mureșului. Aici, în toamna aceluiași an, s-a mutat la cele veșnice, fiind îngropat în această mănăstire.

Spre sfârșitul anului 1484, după ce s-a așezat pacea în țară, Sfântul voievod Ștefan i-a adus sfintele moaște într-o raclă și le ținea în vistieria sa cu cinste. Apoi, luând o parte din ele, le-a oprit pentru binecuvântare, iar rămășița sfintelor lui moaște le-a îngropat în Cetatea Sucevei.

Sfântul cuvios părinte Amfilohie de la Pângărați s-a născut în anul 1487, în Țara de sus a Moldovei. Și-a început viața monahală de tânăr la Mănăstirea Moldovița, de unde a venit la Pângărați în anul 1508. Aici a fost ales de toți viețuitorii părinte duhovnicesc, conducând obștea Mănăstirii timp de 56 de ani.

Despre viața lui vorbește ieromonahul Anastasie de la Moldovița, care l-a cunoscut îndeaproape: „*Din copilăria sa el s-a nevoit în viața călugărească, fiind mărturisit de toți pentru faptele lui cele bune. Era scriitor foarte iscusit, postitor, răbdător și ostenitor în toată nevoința duhovnicească*”.

Datorită nevoințelor sale, Stăpânul Hristos și ocrotitorul Mănăstirii, Sfântul Dimitrie, au rânduit ca domnitorul Alexandru Lăpușneanu (1552-1561. 1564-1568) să zidească la Pângărați o biserică nouă, în locul celei vechi de lemn, care fusese arsă de turci. Aceasta a fost sfințită de mitropolitul Grigorie al Sucevei în anul 1560.

În anul 1566, sfântul a adunat pe toți fiii săi duhovnicești, le-a dat ultimele povețe, a lăsat egumen în locul său pe ieromonahul Teodorit, iar el s-a retras la mănăstirea lui de metanie, Moldovița. Aici, fericitul Amfilohie a primit marele și îngerescul chip al schimniciei sub numele de Enoh și s-a nevoit timp de încă 4 ani.

În anul 1570, cunoscându-și mai înainte sfârșitul și împărtășindu-se cu Sfintele Taine, s-a mutat la cele veșnice, fiind îngropat de ucenicii săi.

„Cuvioșilor Părinți Simeon și Amfilohie, cei ce ați luminat pădurile Carpaților prin rugăciunile voastre și ați umplut de mireamă duhovnicească toată valea Bistriței, sfetnici de taină ai voievozilor și făclii luminoase ale călugărilor și credincioșilor evlavioși; rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi, cei ce săvârșim, cu dragoste, sfântă pomenirea voastră.”

*Troparul Sfinților Cuvioși
Simeon și Amfilohie*

www.editurapatriarhiei.ro
ISBN 978-973-616-315-9

6 4 2 2 8 3 9 1 0 0 4 0 5 1